

Το απτίφε ska είναι μια συνέλευση αντιφαστριών και αντιφαστρών της γετονιάς του σκαγιοπολείου και των γύρω περιοχών. Εμαστε άνεργοι κι εργάτες, φοιτητές και φοιτήτριες, άνδρες και γυναίκες. Λεπτουργούμε αντιεραρχικά, χωρίς κανέναν αρχηγό πάνω από το κεφάλι μας, δεν τα πάμε κολά με τα πεδία και κάθε λογής ρουφάνους, είμαστε ομπλέγγοι στους μετανάστες και σε όσους και όσες βιώνουν το ρατσισμό στο πεδί τους, εναντιωνόμαστε στα αφεντικά (μεγάλα και μικρά) που μας εκμεταλλεύονται καθημερινά και σε κάθε έιδους φασισμό που παραπρομέ ιγύρω μας (έπειτα αυτός έχει χρισαγγίτικες σβάστικες και ματάνδρους είτε έχει ποι κυριλέ εμφάνιση). Κι όσο κι αν θέλουν να μας σακατέψουν το μυαλό με εθνικοπατριωτικά δηλητήρια και γερές δόσεις φόβου, εμείς δεν έχουμε σκοπό να σκύψουμε το κεφάλι σε καμία εθνική σημαδία ούτε να κλειστούμε σπίτια μας.

ΠΛΗΡΩΤΕΡΟ ΑΝΤΙΦΑΣΤΡΙΚΟ ΜΑΣ ΟΥ ΡΡΕΙΤΕ ΟΥ
<http://anatopia.wordpress.com> στην κατηγορία αντίφε ska

ΕΜΑΣΤΕ ΕΠΙΚΙΟΥΣΑΝΙ, ΣΧΑΒΙΔΙΑ ή ίστια δάκρυα
email: ska.antifa@gmail.com

Γιατί αυτοί που περισσεύουν και δεν χωράνε στις γειτονίες μας είναι οι φαστοί κάθε είδους και το αφεντικό τους. Σκοπό έχουμε να στοθούμε ενάντια στην ρατσοστική και φαστική πανούκλα και να της κάψουμε όσο μπορούμε τη φόρα βάζοντας σε κίνηση τα μυαλά μας, τα χέρια μας και τη δημιουργικότητά μας. Και αυτό προτείνουμε να κάνουν όσοι και όσες έχουν καταλάβει ότι ο φαστομάς μπορεί στην αρχή να έρχεται για λίγους αλλά σηγά σήμερα και ποι πολλοί μπαίνουν στη λίστα του. Οι απτίφε ska συμμετέχουμε στην **Συνέλευση ενάντια στο φασισμό** (κρατικό, παροκρατικό, κατωνατικό).

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΤΩΝ 200 ΣΥΡΙΩΝ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Οι σύριοι μετανάστες ξεφεύγουν από τον πόλεμο στη χώρα τους και ξεκινούν το ταξίδι τους για την ευρώπη. Το ταξίδι αυτό κινδυνεύουν να μην το ολοκληρώσουν ποτέ ζωντανοί, όπως τόσοι άλλοι μετανάστες πριν από αυτούς. Όταν φτάσουν στην ελλάδα καταλαβαίνουν πως είναι εγκλωβισμένοι εδώ, αφού το ελληνικό κράτος δε τους δίνει τη δυνατότητα προχωρήσουν προς κάποια άλλη χώρα της ευρώπης.

Από τις 19 Νοέμβρη οι σύριοι ξεκινούν έναν αγώνα, παραμένοντας στο σύνταγμα διεκδικώντας ταξιδιωτικά έγγραφα για να μπορέσουν να φύγουν από την ελλάδα. Όπως οι ίδιοι λένε δε ζητάνε ελεμονούνταν αλλά διεκδικούν το αυτονότο δικαίωμα στη ζωή. 5 μέρες μετά περισσότεροι από 200 ξεκινούν απεργία πείνας. Ένας από αυτούς μεταφέρεται στο νοσοκομείο. Οι σύριοι όμως, συνεχίζουν τον αγώνα τους, κόντρα στους σκατόψυχους που τους ονομάζουν κουρελαρία και στραβώνουν τα μούτρα τους όταν τους βλέπουν, κόντρα στους μαγαζάτορες που φωνάζουν πως δε θα έχουν δουλειά εξαιτίας τους, κόντρα σε κείνους που αδιαφορούν για την ύπαρξη τους και τον αγώνα τους.

Οι σύριοι συνέχιζαν και στάθηκαν δυνατοί. Τόσο, που το κράτος δε το ανέχτηκε άλλο. Στις 15 Δεκέμβρη, το ξημέρωμα, το σύνταγμα γέμισε μπάτσους. Πέρασαν χειροπέδες στους σύριους και τους μετέφεραν στο τμήμα αλλοδαπών. Οι μπάτσοι δεν τους άφησαν να πάρουν μαζί τους τίποτα. Χρήματα, ρούχα, διαβατήρια και ταυτότητες εξαφανίστηκαν από την πλατεία και κανείς «αρμόδιος» δε γνωρίζει τίποτα. Οι σύριοι που έχαναν πάνω τους τις ταυτότητες τους αφέθηκαν ελεύθεροι αλλά παραμένουν εγκλωβισμένοι στη χώρα. Όσους δεν είχαν προλάβει να τις πάρουν, δε μπόρεσαν λέει να τους ταυτοποιήσουν σαν σύριους και τους έδωσαν ένα υπορειακό σημείωμα να εγκαταλείψουν την χώρα σε 30 ημέρες.

Τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Από τη μία το κράτος εκπληρώνει τη χριστουγεννιάτικη επιθυμία των φιλήσυχων πολιτών που ήθελαν να μην βλέπουν άλλο μετανάστες στο δρόμο για τα ψώνια τους. Και από την άλλη δείχνει στους μετανάστες πως ακόμα κι αν έφτασαν ζωντανοί στην ελλάδα, δε θα είναι ποτέ ελεύθεροι να φύγουν, να ζήσουν εδώ ή να διεκδίκησουν τα δικαιώματά τους.

Διαδήλωση ενάντια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών

Σ' αυτήν τη χώρα υπάρχουν στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης είναι ιδιότυπες φυλακές. Μέσα σ' αυτά βρίσκονται μετανάστες που το μόνο τους έγκλημα είναι να μην έχουν χαρτιά. Βρίσκονται μέσα 18 και 24 και 26 μήνες, αγνοώντας αν και πότε θα αφεθούν ελεύθεροι. Σκατοκατάσταση.

Σ' αυτή την χώρα όλα μπορούν να είναι σημαντικά. Από τον πρόεδρο της δημοκρατίας και τις εκλογές μέχρι την αμφίπολη και από την κύπρο που είναι [και καλά] ελληνική μέχρι τον κάθε τυχάρπαστο τηλεοπτικό σταρ. Άλλα δεν είναι σημαντικό ζήτημα η Βαρβαρότητα που στοχεύει τους μετανάστες. Σ' αυτή τη χώρα επιτρέπεται να είναι δύμαρχοι ο Μπέος και ο Ψινάκης αλλά απαγορεύεται να υπάρχεις αν είσαι μετανάστης.

Ευτυχώς όμως, σ' αυτήν την πόλη (όπως και σε άλλες) υπάρχουμε κάποιοι που αντιδρούμε. Υπάρχουν οι ίδιοι οι μετανάστες που αγωνίζονται εντός κι εκτός των τειχών. Υπάρχουμε κι όλοι εμείς, οι αντιφασίστες και οι αντιφασίστριες. Στις 13/12 η Αντιφασιστική συνεννόηση 65 πραγματοποίησε πορεία στο κέντρο της πάτρας ενάντια στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, διαδηλώνοντας σε όλους τους τόνους την αλληλεγγύη στους μετανάστες. Την ίδια μέρα πραγματοποιήθηκε πορεία έξω από το στρατόπεδο συγκέντρωσης μεταναστών στο Παρανέστι, που καλέστηκε από τη συνέλευση no lager Θεσσαλονίκης.

Για την Κατερίνα...

«Η βλάβη που μας έγινε θα κυνηγάει αιώνια εμάς και τα παιδιά μας. Εμείς όμως είμαστε φορείς δικαιωμάτων, και με τη συμπαράσταση της Ομάδας Δικηγόρων για τα Δικαιώματα Προσφύγων και Μεταναστών και την Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στις διωκόμενες Οροφετικές θα συνεχίσουμε να επιδιώκουμε την ηθική και υλική μας δικαίωση. Και θέλω να σας πω ότι εγώ κατάφερα να είμαι καθαρή.»

Η Κατερίνα ήταν μια από τις κοπέλες που φυλακίστηκαν και διαπομπεύτηκαν την άνοιξη του 2012, όταν ο τότε υπουργός υγείας Λοβέρδος αποφάσισε πως οι ζωές κάποιων γυναικών είναι ανάξιες να βιωθούν. Με την κατηγορία της πορνείας [τί κι αν αυτή η κατηγορία κατέρρευσε στο δικαστήριο...], αρκετές οροφετικές στην αθήνα σύρθηκαν στα κελιά, είδαν τα πρόσωπα τους να γίνονται βορά στις ορέξεις των κανίβαλων τηλεθεατών, άκουσαν να αναφέρουν μετά βθελυγμίας τα ονόματα τους στα καφενεία και στα ψυλικατζίδικα της γειτονιά τους.

Η Κατερίνα τέτοια ζωή δεν την άντεξε. Η Κατερίνα δραπέτευσε. Άφοσε ένα αποχαιρετιστήριο γράμμα και πήρε την τελευταία της δόση πριν από κάποιες εβδομάδες.

Κανένας Λοβέρδος, κανένας που είπε «καλά της κανάνε της πουτάνας» δε θα λογοδοτήσει γι' αυτό το έγκλημα.

From ferguson to greece, fuck racism and police

Στις 25/11/14 επρόκειτο να γίνει το δικαστήριο του λευκού μπάτσου Darren Wilson, δολοφόνου του 18χρονου μαύρου Mike Brown τον περασμένο Αύγουστο στο Φέργκιουσον του Μιζούρι. Το Φέργκιουσον έχει προκαταβολικά κηρυχθεί σε "κατάσταση εκτάκτου ανάγκης", ο οποία επεκτάθηκε για τις επόμενες 30 μέρες, μιας και οι δρόμοι άρχισαν να τρέμουν απ' την εξέγερση των οργισμένων μαύρων των γκέτο.

Ο Mike Brown δεν ήταν ο πρώτος, ούτε ο τελευταίος νεκρός από τις σφαίρες μπάτσου στις ΗΠΑ*. Και πως θα μπορούσε να είναι, όταν ισχύει ακόμα ένας συστηματικός ρατσισμός εναντίον των μαύρων, που υποτίθεται πως έχει καταργηθεί τυπικά εδώ και μισό αιώνα.

Κάπως έτσι φτάνουμε στις ταραχές του Φέργκιουσον, με αφορμή τη δολοφονία του Mike Brown το καλοκαίρι και την αθώωση του δολοφόνου του στις 25/11. Οι μαύροι προλετάριοι εξεγείρονται, λεπλατούν μαγαζά, συγκρούονται με τους μπάτσους, επιτίθενται σε κρατικά κτίρια. Και μάλιστα, κόντρα σε κάθε απόπειρα διαμεσολάβησής του από "μη-βίαιες" πηγεσίες και θεσμούς. Απ' την πλευρά μας, δεν μπορούμε παρά να εκφράσουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας στους εξεγερμένους καταπιεσμένους των αμερικανικών γκέτο, στο Φέργκιουσον και οπουδήποτε αλλού.

* Μεταξύ του 2006 και του 2013, λευκοί αστυνομικοί σκότωναν έναν μαύρο τουλάχιστον δύο φορές τη βδομάδα και μόνο το 2012, 313 αφροαμερικανοί έπεσαν νεκροί από πυρά μπάτσων, σεκιουριτάδων ή μελών ομάδων επαγρύπνησης.